

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **P. P.**, zastoupeného Mgr. Michalem Přibilem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Kadláčkova 894, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 28.7.2014 č.j. MSK 88766/2014,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 28.7.2014 č.j. MSK 88766/2014 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 11.228,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Michala Přibila, advokáta se sídlem Kopřivnice, Kadláčkova 894.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 21.8.2014 se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým na základě odvolání žalobce žalovaný přezkoumal výrokovou část rozhodnutí správního orgánu I. stupně označenou I., týkající se jeho viny a rozhodl tak, že odvolání žalobce v této části zamítl a rozhodnutí

správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil dne 3.10.2013 v době kolem 07:00 hodin, v obci Kozlovice, na pozemku v okolí budov č. p. X a X tím, že při vytýkání stání vozidel před dílnou J. N., J. N. skřípnul prsty levé ruky silným tlačení do dveří automobilu, ve kterém seděl J. N. a poté, co J. N. z vozu vystoupil, J. N. žduchnul na sloupek plotu a sápal mu rukama do obličeje, kdy tímto jednáním způsobil J. N. zranění v podobě zhmoždění měkkých tkání a krevní podlitiny v oblasti 2. a 3. prstu levé ruky, zhmoždění měkkých tkání v oblasti hrudní páteře a povrchní oděrky v oblasti obličeje, kdy toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření a tímto jednáním úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví s následnou škodou ve výši 19.245,- Kč, kterou poškozený J. N. uplatnil jako ušlou mzdu, za poškozené brýle a cestovní výlohy spojené s cestami na ošetření. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a dále povinnost zaplatit státu náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Žalobce v žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, v průběhu správního řízení došlo k vadám řízení, které nebyly žalovaným napraveny, vady řízení vznikly i během odvolacího řízení u žalovaného. Uvedl, že žalovaný se vůbec nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce uplatněnými v doplnění odvolání ze dne 4.7.2014, vlastně se jimi vůbec nezabýval, řádně a přezkoumatelně neodůvodnil, z jakých důvodů došlo k zamítnutí jeho odvolání. Žalobce poukazoval na to, že v doplnění odvolání uváděl skutečnosti o nevěrohodnosti svědků – syna J. N., a to M. N. a dále M. M., jakož i J. N. V této souvislosti navrhl provést důkaz rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 27.4.2012, č. j. 1 T 38/2012-154, z něhož vyplývá, že i v jiném řízení již syn J.N. lhal. V uvedeném řízení svědek vypovídal lživě tak, aby pomohl svému bratru D. N., který byl usvědčen z toho, že napadl žalobce. Přestože byl svědek poučen o následcích křivé výpovědi, ve své výpovědi lhal s tím cílem, aby vyvinil svého bratra z trestného jednání. Žalobce uvedl, že motivace svědka v tomto přestupkovém řízení je obdobná. Namítal, že žalovaný uvedené skutečnosti a navrhovaný důkaz zcela pominul, důkaz neprovedl, a ani nezdůvodnil, z jakého důvodu důkazními návrhu žalobce nevyhověl. Žalovaný také přehlížel a nevypořádal se s argumenty žalobce ohledně příčiny vzniku zranění J. N. Žalobce uvedl, že setrval na svém důkazním návrhu spočívajícím v provedení znaleckého posudku, ve kterém by znalec odpověděl na zcela stěžejní otázku, zda zranění, které J. N. utrpěl, odpovídají ději, který J.N. uváděl či nikoliv, a to obzvláště za situace, kdy vznikly důvodné pochybnosti o příčině zranění J. N. Žalovaným tak nedošlo k přezkoumání postupu správního orgánu I. stupně, který znalecký posudek nenechal vypracovat. Žalovaný nereagoval ani na tvrzení žalobce, že jeho verze je verzí, která sice není podpořena výpověďmi jiných svědků, když ve prospěch verze J. N. vypovídají – s odlišnostmi – svědkové M. N. a M. M., kteří nic nehovoří o tom, že by J. N. napadl žalobce. Pak jak lze logicky vysvětlit naprosto objektivní důkaz – lékařskou zprávu MUDr. C.ze dne 18.11.2013, z níž se jednoznačně podává, že žalobce utrpěl podvrtnutí zápěstí vpravo zkroutením pravé ruky (o němž nikdo ze svědků nehovořil), kdy toto zranění odpovídá způsobu, jak k němu měl žalobce přijít – tj. jednáním J. N. Dle žalobce vysvětlení je jediné, a to takové, že tato lékařská zpráva dává za pravdu tomu, co v řízení vypověděl žalobce a naopak plně znevěrohodňuje výpovědi dalších svědků. Žalovaný i toto naprosto přehlížel. Žalobce namítal, že nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav. Uvedl, že lze-li připustit, že se děj, v němž je spatřován přestupek, mohl odehrát i jinak, přitom tato skutečnost je ze spisu zjevná, musí správní orgány při svém rozhodování vyjít z obecně uznávané zásady jakéhokoliv trestání vůbec, a to in dubio

pro reo, a rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného. Správní orgány takto nepostupovaly.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že neshledal v rámci odvolacího řízení důvod pochybovat o správnosti úsudku správního orgánu, neboť tento řádně vyhodnotil své úvahy v rámci volného hodnocení důkazů a jeho závěry se jeví jako logické. Není důvod pochybovat o závěru správního orgánu I. stupně, že neshledal žádnou rozumnou pochybnost, která by bránila uznat žalobce vinným ze spáchání přestupku. K námitce žalobce, že se nevypořádal s konkrétními námitkami uplatněnými žalobcem v doplnění odvolání, že pominul skutečnosti uváděné v odvolání a neprovedl žalobcem navrhované důkazy, žalovaný uvedl, že žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu odvolání dne 3.6.2014, čímž byla dodržena zákonná lhůta pro podání odvolání. Z obsahu tohoto odvolání nebyly patrné nedostatky, k jejichž odstranění by musel správní orgán žalobce vyzvat. Dne 13.6.2014 bylo správnímu orgánu doručeno „další“ odvolání, jež bylo podáno v zastoupení žalobce. V tomto podání bylo zmíněno, že k doplnění dojde do 15 dnů. Dne 4.7.2014 bylo do datové schránky žalovaného doručeno ono doplnění. Žalovaný citoval § 83 odst. 1 správního řádu a učinil závěr, že neshledal chybným postup správního orgánu, který nepřihlížel k odvolání ze dne 13.6.2014. Uvedl, že je právem účastníka řízení v zákonné lhůtě obsah odvolání modifikovat, nicméně zákonná lhůta musí být dodržena. Vyjádření, jež správní orgány obdrží až po lhůtě k podání odvolání, budou samozřejmě zohledňována, nicméně na tyto nelze pohlížet jako na námitky definované odvoláním samotným. Žalovaný dále dodal, že žalobce ani nedodržel lhůtu, již sám určil k doplnění odvolání, když takto učinil až 4.7.2014. V rámci odvolacího řízení mají účastníci právo činit různá vyjádření, nicméně, na tyto není možné pohlížet jako na důvody odvolání, respektive na námitky odvoláním definované, čímž nemůže dojít k založení nezákonného postupu ze strany správních orgánů. Co se týče konkrétních důkazních prostředků, žalovaný se k nim vyjádřil již v napadeném rozhodnutí. Argument žalobce, že nebyl proveden jím navrhovaný důkaz, a proto je rozhodnutí nutné zrušit, nemůže být akceptován bez dalšího, neboť dle § 52 správního řádu nejsou správní orgány návrhy účastníků řízení vázány.

Ze správního spisu pro posouzení věci bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 15.5.2014, č. j. MMFM 60836/2014 v odstavci prvním výroku uznal žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil dne 3.10.2013 v době kolem 07:00 hodin, v obci Kozlovice, na pozemku v okolí budov č. p. X a X tím, že při vytýkání stání vozidel před dílnou J. N., J. N. skřípnul prsty levé ruky silným tlačení do dveří automobilu, ve kterém seděl J.N. a poté, co J. N. z vozu vystoupil, J. N. ždunchnul na sloupek plotu a sápal mu rukama do obličeje, kdy tímto jednáním způsobil J. N. zranění v podobě zhmoždění měkkých tkání a krevní podlitiny v oblasti 2. a 3. prstu levé ruky, zhmoždění měkkých tkání v oblasti hrudní páteře a povrchní oděrky v oblasti obličeje, kdy toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření a tímto jednáním úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví s následnou škodou ve výši 19.245,- Kč, kterou poškozený J. N. uplatnil jako ušlou mzdu, za poškozené brýle a cestovní výlohy spojené s cestami na ošetření. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit státu náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou ve výši 1.000,- Kč. Rozhodnutí bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 29.5.2014.

V zákonné lhůtě žalobce podal proti rozhodnutí odvolání (k poštovní přepravě je podal 2.6.2014 a správnímu orgánu bylo doručeno 3.6.2014), v němž namítal, že

správní orgán nepostupoval tak, aby byl řádně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný, správnímu orgánu vytýkal, že se nezabýval tím, že žádná lékařská zpráva dodaná J. N. nepotvrdila, že v ní označené zranění odpovídají skřípnutí prstů ruky silným tlačení do dveří auta a že správní orgán neprovedl jím navrhovaný důkaz znaleckým posudkem ohledně mechanismu zranění. V odvolání žalobce dále poukazoval na rozpory ve výpovědích svědků. Zdůrazňoval, že se pouze přiměřeně bránil a že k žádnému žduchnutí do plotu, bouchání či tlačení do dveří auta nedošlo. J. N. lhal i ohledně výše údajné škody a kdo ji způsobil.

Ze spisu dále vyplývá, že dne 13.6.2014 byla Magistrátu města Frýdku-Místku doručena plná moc ze dne 11.6.2014 (jíž žalobce zmocnil advokáta Mgr. Michala Přibila k zastupování v předmětném správním řízení), a to spolu s podáním označeným jako odvolání proti rozhodnutí o přestupku ze dne 15.5.2014, č. j. MMFM 60836/2014. Advokát žalobce uvedl, že s tímto rozhodnutím nesouhlasí a odvolání zdůvodní ve lhůtě 15 dnů. Dopisem ze dne 18.6.2014 správní orgán I. stupně zástupci žalobce advokátu Mgr. Michalu Přibilovi sdělil, že žalobce podal odvolání již dne 3.6.2014 v řádné odvolací lhůtě a že toto odvolání má náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu. Vyrozumění bylo zástupci žalobce doručeno 18.6.2014.

Dopisem doručeným Magistrátu města Frýdku-Místku dne 23.6.2014 žalobce osobně sdělil správnímu orgánu I. stupně, že vzhledem k tomu, že jej správní orgán nevyzval dle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vad jeho odvolání, budou nedostatky odvolání odstraněny jeho advokátem v přiměřené lhůtě. Žádá proto správní orgán o posečkání s předáním spisu nadřízenému orgánu. 4.7.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce prostřednictvím jeho zástupce označené jako doplnění odvolání proti rozhodnutí o přestupku, v němž kromě jiného namítal, že každý z přímých účastníků incidentu jej popsal diametrálně odlišně. Uvedl, že výpověď svědka – syna J. N. nelze považovat za věrohodnou a podrobně rozvedl, z jakých důvodů, k čemuž navrhl důkaz rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 27.4.2012, č. j. 1 T 38/2012-154. Dále žalobce poukazoval na nesrovnalosti ve výpovědi svědka M. M. a poškozeného J. N. s tím, že lze též pochybovat o nestrannosti tohoto svědka, neboť se jedná o zákazníka J. N. a nelze nevidět jeho eventuální motivaci k tomu, jakým způsobem má vypovídat. Dále v tomto podání uvedl, že je nezbytné, aby byl proveden důkaz znaleckým posudkem za účelem posouzení, zda zranění prstů odpovídá J. N. popsanému ději či nikoliv, neboť jsou důvodné pochybnosti o příčině zranění J. N., a to i vzhledem k tomu, že přímými účastníky události jsou tvrzeny jiné skutečnosti, jak ke zranění prstů mělo dojít. Žalobce dále poukazoval na to, že předložil naprosto objektivní důkaz, a to lékařskou zprávu MUDr. Z. C. ze dne 18.11.2013, z níž jednoznačně vyplývá, že on sám utrpěl podvrtnutí zápěstí vpravo zkroutením pravé ruky, o němž nikdo ze svědků nehovoří, kdy toto zranění odpovídá způsobu, jak k němu měl žalobce přijít, tj. jednáním J. N. Tato lékařská zpráva znevěrohodňuje výpovědi svědků a poškozeného. Přílohou odvolání byla fotokopie rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku č. j. 1 T 38/2012-154, který žalobce navrhl k důkazu.

O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 28.7.2014, č. j. MSK 88766/2014. Žalovaný konstatoval, že žalobce podal odvolání dne 3.6.2014 a zrekapituloval tam uvedené odvolací námitky. Konstatoval dále, že 4.7.2014 bylo odvolacímu správnímu orgánu doručeno doplnění odvolání žalobce s tím, že toto podání je obsahově téměř shodné s odvoláním, jež podal žalobce sám dne 3.6.2014. Výrok o náhradě škody žalovaný přezkoumal toliko k odvolání J. N. a poznamenal, že

žalobce doručil 13.6.2014 v zastoupení správnímu orgánu I. stupně „další“ odvolání, které bylo žalovaným vyhodnoceno jako změna odvolání ze dne 3.6.2014, a proto na základě výkonu odvolacího práva žalobce přezkoumával pouze výrokovou část označenou jako I. napadeného rozhodnutí. Co se týče viny žalobce, konstatoval, že nebyly shledány důvody pochybovat o správnosti závěru správního orgánu I. stupně s tím, že daný incident byl popsán prakticky totožně hned třemi osobami, a že ačkoliv jeden ze svědků je rodinným příslušníkem J. N., správní orgán I. stupně na tuto skutečnost v odůvodnění napadeného rozhodnutí pamatoval, a zdůvodnil, proč neměl pochybnosti o věrohodnosti tohoto svědka. Uvedl, že druhý svědek, jenž vypověděl prakticky totožně to, co J.N., není v žádném bližším poměru k J. N. Žalovaný dále uvedl, že důkazy v podobě lékařských zpráv jako použitý podklad podávají informaci pouze o tom, jaký byl zdravotní stav ošetřované osoby v době návštěvy lékařského zařízení. Není v nich zachycen původ tohoto zranění, neboť lékař se na místě spáchání přestupku nenacházel, a tudíž nemůže vědět, jakým způsobem ošetřovaná osoba přesně ke zranění přišla. Avšak i tak je možné lékařské zprávy zahrnout do důkazního materiálu, pokud daná osoba se nechá ošetřit bezprostředně po tom, co mělo spácháním přestupku ke zranění dojít. Ačkoliv se tedy nejedná o přímý důkaz, je dle žalovaného možné lékařské zprávy považovat za důkaz nepřímý. Za nepřímý důkaz je možné považovat také svědecké výpovědi strážníků policie, kteří se na místo spáchání přestupku dostavili až posléze. Žalovaný neshledal důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědí svědků – strážníků T. K. a R. K. Co se týče výpovědi žalobce, žalovaný dal za pravdu správnímu orgánu I. stupně ve vztahu k věrohodnosti jeho výpovědi s tím, že ten popsal incident při ústním jednání diametrálně jinak, než před orgány policie s tím, že se nejednalo o drobné odchylky, nýbrž o naprosto jiný popis situace. Uvedl, že ačkoliv úřední záznam Policie ČR není důkazem jako takovým, je jeho obsah brán v potaz, neboť je v něm skutkový stav zachycen bezprostředně po daném incidentu. Při ústním jednání může být osoba, jež vysvětlení před zahájením řízení podala, s tímto úředním záznamem konfrontována. Žalovaný uzavřel, že ve vztahu k závěru správního orgánu I. stupně ohledně viny žalobce, nebyly shledány důvody pochybovat o jeho správnosti s tím, že správní orgán I. stupně v souladu se zásadami definovanými správním řádem a zákonem o přestupcích provedl důkazní řízení, které následně zcela logicky vyhodnotil. Své závěry správní orgán I. stupně řádně odůvodnil, přičemž se zabýval i příbuzenským stavem J. N. a jednoho ze svědků.

Podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, kdy bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Krajský soud v daném případě dospěl k závěru, že žalobci bylo odepřeno jeho zákonné právo na řádné provedení odvolacího přezkumu rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že žalovaný nepřihlédl při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I.

stupně k podání žalobce, které učinil prostřednictvím svého zástupce ze dne 4.7.2014, jímž bylo doplněno včas podané odvolání žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně 3.6.2014. Skutečnost, že žalobce hodlá prostřednictvím advokáta odvolání doplnit, žalobce avizoval správnímu orgánu podáním doručeným 23.6.2014. Dle názoru soudu na podání – doplnění odvolání ze dne 4.7.2014 nelze pohlížet jako na samostatné podání. Obě podání, tj. odvolání podané žalobcem samotným (doručeným správnímu orgánu 3.6.2014) a doplnění odvolání ze dne 4.7.2014 tvoří nedílný celek, a tedy jediné bezvadné odvolání. Krajský soud nesdílí názor žalovaného, že na námitky uvedené v doplnění odvolání ze dne 4.7.2014 nelze pohlížet jako na námitky definované odvoláním samotným. Na tomto místě krajský soud současně konstatuje, že argumentace žalobce uvedená v doplnění odvolání ze dne 4.7.2014 není zcela totožná s odvolacími námitkami, jak je žalobce prezentoval v řádně a včas podaném odvolání doručeném správnímu orgánu 3.6.2014. Žalobce v podání ze dne 4.7.2014 uváděl konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje svůj názor o nevěrohodnosti svědků, a to syna J. N. - pana M. N. a M. M., jakož i poškozeného J. N. a v této souvislosti navrhoval provést důkaz rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 27.4.2012, č. j. 1 T 38/2012-154, z něhož dle žalobce má vyplývat, že i v jiném řízení syn poškozeného J. N. lhal, aby pomohl svému bratru D. N., který byl usvědčen z toho, že napadl žalobce. Žalobce namítal, že svědek byl poučen o následcích křivé výpovědi, ve své výpovědi lhal s tím cílem, aby vyvinil svého bratra z trestného jednání a že motivace uvedeného svědka v tomto přestupkovém řízení vedeném proti žalobci je obdobná. Krajský soud musí přisvědčit žalobní námitce žalobce, že žalovaný se k této námitce žalobce nevyjádřil, ani k jím navrženému důkazu označeným rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku, důkaz neprovedl a ani nezdůvodnil, jak se s tímto důkazním návrhem žalobcem vypořádal. Totéž se týká i odvolací argumentace žalobce ohledně příčiny vzniku zranění poškozeného J.N., kdy namítal, že přímými účastníky incidentu byly tvrzeny jiné skutečnosti, jak ke zranění prstů J. N. mělo dojít, přičemž dle žalobce zranění J. N. a jeho verzi skutkového děje neodpovídají, a bylo proto nezbytné, aby byl proveden důkaz znaleckým posudkem, ve kterém by mělo být postaveno najisto, zda zranění, které utrpěl J. N., odpovídají příčině, kterou J. N. uvedl, tj. přibouchnutí prstů dveřmi automobilu. Žalobce zdůraznil, že trvá na provedení důkazu znaleckým posudkem k této otázce. Na tuto námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí, jehož obsah byl výše prezentován, nereagoval a nevysvětlil, proč žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem ohledně příčiny vzniku zranění J. N., neprovedl. Žalovaný pominul i námitku žalobce - s poukazem na jím předložený důkaz, a to lékařskou zprávu MUDr. Z. C. - o zranění žalobce jednáním J. N., kdy měl utrpět podvrtnutí zápěstí vpravo zkroutením pravé ruky s tím, že obsah lékařské zprávy potvrzuje pravdivost jeho verze a naopak plně znevěrohodňuje výpovědi dalších osob. K této námitce se žalovaný nevyjádřil a nezaujal stanovisko ani k žalobcem označenému důkazu lékařskou zprávou MUDr. Z. C.

Krajský soud uzavírá, že za tohoto stavu, kdy se žalovaný shora prezentovanými odvolacími námitkami žalobce uvedenými v doplnění odvolání ze dne 4.7.2014 nezabýval, nereagoval ani na důkazní návrhy žalobce, mají tyto okolnosti za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spočívající v nedostatku jeho důvodů. Z ust. § 89 odst. 2 správního řádu přitom vyplývá, že odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak. Krajský soud za tohoto stavu přistoupil ke zrušení rozhodnutí žalovaného pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a), c) s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobce podal žalobu v této věci v zákonné lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s., neboť rozhodnutí bylo jeho zástupci oznámeno 28.7.2014 a žalobu podal 21.8.2014.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a procesně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení v částce 11.228,- Kč, které sestávají z nákladů právního zastoupení za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu – vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění k datu provedení jednotlivých úkonů právní služby, dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Odměna a náhrady činí celkem 6.800,- Kč. K nim bylo nutno připočíst i 21% DPH, 1.428,- Kč (§ 35 odst. 8 s.ř.s., neboť zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH). K nákladům řízení náleží i soudní poplatek 3.000,- Kč. Náklady řízení tak činí celkem 11.228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.6.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně